

PRAXIS

BULETIN INFORMATIV AL ARHIEPISCOPIEI RÂMNICULUI

Anul V, Nr. 4, octombrie – decembrie 2020

Cuvântul Ierarhului

- 3 *Smerenia, calea îndumnezeirii omului*

Eveniment

- 8 „Iubirea adevărată este rod al părtășiei de iubirea dumnezeiască”
- 9 „Sfințenia înseamnă împărtășire de viața dumnezeiască”
- 10 „Aplecarea spre cele rele îl înstrăinează pe om de Dumnezeu”
- 11 „Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de Mir, ne descoperă că sfințenia este taina luminoasă a prezenței lui Dumnezeu, care transfigurează omul curățit de patimi”
- 12 „Păcatul aduce cu sine o învățare a inimii, întunecă mintea și pervertește voința, iar toate acestea provoacă o închidere egoistă în sine a omului”
- 13 „Sfântul Ierarh Nectarie ne-a împărtășit bucuria cunoașterii lui Dumnezeu”
- 14 „Sfântul Grigorie Decapolitul s-a făcut sfeșnic viu, arătând lumii credința cea adevărată”
- 15 „Pentru Sfântul Cuvios Antonie, adevărata cunoaștere constă în unirea minții cu Dumnezeu în rugăciune”
- 16 „Sfântul Ierarh Nicolae ne încredințează că dragostea de semeni crește din obișnuința dragostei față de Dumnezeu”
- 17 „Născându-Se în mica peștera din Betleem, Mântuitorul Hristos ne cheamă pe fiecare în parte să ne asemănăm Lui întru smerenie”
- 20 Proiecte cultural-duhovnicești prezentate online

In memoriam

- 18 Părintele Vasile Daniel Mitu, slujitor neostenit al Bisericii lui Hristos din Oltenia de sub munte

Slujire și filantropie

- 21 Consiliere, hrană caldă, alimente de bază, materiale sanitare și sprijin pentru persoanele vulnerabile în perioada pandemiei
- 26 Asociația Liga Femeilor Creștin Ortodoxe, solidară cu persoanele vulnerabile, izolate și singure
- 26 Misiune în comunitățile de romi

Smerenia, calea îndumnezeirii omului

„Ca un prunc mic ai binevoit a fi,
Cel ce ai împodobit cerul cu stele
și în ieslea vitelor ai fost culcat,
Cel ce ții toate marginile
pământului cu mâna”

(Stihire)

Dumnezeu a binevoit ca în smerita peșteră din Betleemul Iudeii, întreg cerul și pământul, puterile îngerești și oamenii, să devină martori ai împlinirii voii Sale dumnezeiești, vestită Fecioarei Maria de Arhanghelul Gavriil, când i-a spus: „Iată vei lua în pântece și vei naște fiu și vei chema numele lui Iisus. Acesta va fi mare și Fiul Celui Preaînalt Se va chema” (Luca I, 31-32). Ce s-a făgăduit cu *cuvântul* în Nazaret, în urmă cu nouă luni, vedem împlinit astăzi cu *fapta* în Betleem, precum cântă Biserica încă de la Buna Vestire: „Astăzi este începutul mântuirii noastre și arătarea tainei celei din veac. Fiul lui Dumnezeu, fiu al Fecioarei Se face”. Nașterea Fiului și Cuvântului lui Dumnezeu din Fecioara Maria este *taina iubirii supreme* a Preasfintei Treimi arătată neamului omenesc, precum spune Apostolul Ioan: „Dumnezeu așa a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat, ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă

viață veșnică” (Ioan III, 16). Și pentru că iubirea nu se poate manifesta mai cuprinzător spre cel iubit, decât prin smerenie și jertfă de sine, vedem Întruparea Domnului împodobită cu veșmântul dumnezeiesc al smereniei. Astfel, Sfântul Apostol și Evanghelist Luca cinstește Nașterea Domnului, mai mult tăcând smerit înaintea tainei, decât explicând cele de nepătruns cu mintea, zicând: Aflându-se în Betleem, pentru recensământul poruncit de Cezarul, Fecioara Maria „a născut pe Fiul său, Cel Unul-Născut și L-a înfășat și L-a culcat în iesle, căci nu mai era loc de găzduire pentru ei” (Luca II, 1-7).

Mântuitorul Hristos nu și-a început lucrarea Sa pe pământ la vârsta de treizeci de ani, când și-a deschis dumnezeiasca Sa gură și a început să-i învețe pe oameni, ci încă din ziua Nașterii Sale, când S-a arătat deja ca *Piatra cea din capul unghiului* făcându-Se pentru unii cale spre mântuire, iar pentru alții prilej de poticnire și zdrobire. Mai

înainte chiar de a cuvânta, deci, Domnul nostru a predicat lumii viața cea nouă a Împărăției lui Dumnezeu, „dând oamenilor o Evanghelie întregă în chipul, locul și împrejurările Nașterii Sale”¹. Trupul de prunc firav, scutecele și ieslea, peștera și păstorii, toate sunt pagini de Evanghelie care arată că Dumnezeu nu prețuiește nimic mai mult decât smerenia așa cum mărturisește și Părintele Dumitru Stăniloae: „Fiul lui Dumnezeu, făcându-Se om, a dat oamenilor *cea mai mare pildă de smerenie din iubire*, arătând că iubirea e atenție la altul, până la *uitarea deplină a importanței proprii*”². Referitor la *uitarea deplină a importanței proprii* ori la *golirea de slavă*, cum o numește Biserica, Apostolul Pavel spune că Mântuitorul Hristos „S-a deșertat pe Sine, chip de rob luând, făcându-Se asemenea oamenilor, și la înfățișare aflându-Se ca un om, S-a smerit pe Sine, ascultător făcându-Se până la moarte” (*Filipeni II, 7-8*). Înțelegem din aceasta că „Mântuitorul, venind, ne-a arătat cu viața și prin învățătura Lui care este *calea cea nouă*”³, respectiv *calea smereniei și a slujirii jertfelnice*, singura cale care ajunge la Dumnezeu.

Cercetând cu atenție condițiile în care S-a născut Dumnezeul nostru, nu găsim în ele nimic din poftele care au înrobit lumea de atunci și lumea de acum, nici confort, nici slavă deșartă, ci numai sărăcia cea mai lucie, opusă răsfățului și bogățiilor în care trăia omenirea. Descoperindu-Se pe Sine păstorilor simpli care privegheau cu smerenie lângă oile lor, ca și magilor care Îl căutau sincer pe Mesia, Dumnezeu mustără mândria Cezarului din Roma, tăria împărăției lui Irod și știința cărturarilor din Ierusalim, iar acesta este un obicei al lui Dumnezeu, cum arată Apostolul Pavel: „Dumnezeu Și-a ales pe cele bune ale lumii, ca să rușineze pe cei înțelepți; Dumnezeu Și-a ales pe cele slabe ale lumii, ca să le rușineze pe cele tari; Dumnezeu Și-a ales pe cele de neam jos ale lumii, pe cele nebăgate în seamă, pe cele ce nu sunt, ca să nimicească pe cele ce sunt” (*I Corinteni I, 27-28*). Că smerenia este calea și poarta Împărăției cerești, ne-o arată și faptul că astăzi nu mai există nici unul dintre hanurile și casele de oaspeți din Betleemul de odinioară, în care nu a încăput Dumnezeu, dar există încă smerita peșteră aleasă de Dumnezeu. Doar pentru această peșteră, toate neamurile pământului iau calea Betleemului, spre închinare, și pentru nimic altceva din Betleem.

1 SFÂNTUL NICOLAE VELIMIROVICI, *Predici*, trad. Anca Sârbulescu, Editura Ileana, București, 2006, p. 41.

2 Pr. Dumitru STĂNILOAE, *Iisus Hristos, Lumina lumii și Îndumnezeitorul omului*, București, 1993, p. 55.

3 *Părintele Petroniu de la Prodromu*, Editura Bizantină, București, 2015, p. 554.

Iubiți fii și fiice duhovnicești,

Născându-Se în mica peștera din Betleem, Mântuitorul Hristos ne cheamă pe fiecare în parte să ne asemănăm Lui întru smerenie, arătându-ne cu fapta că „omul nu se prețuiește după locul nașterii, ci după duhul dintr-însul”⁴, că *omul* are valoarea supremă, iar nu *lucrurile* materiale din jurul său. Mai apoi, prin întreaga Sa viață, în cele mai mici amănunte, El „ne-a arătat chipul unei *viețuirii de formă dumnezeiască*”⁵, precum spune Sfântul Maxim Mărturisitorul, *viețuire împodobită cu smerenia ca și cu o haină împărătească*. Domnul Iisus Hristos ne este icoană și pildă desăvârșită de smerenie, în faptă și în cuvânt, în cugetare și în simțire, așa cum Însuși ne povățuiește: „*Învățați-vă de la Mine, că sunt blând și smerit cu inima și veți găsi odihnă sufletelor voastre*” (*Matei XI, 29*). Acesta este și scopul Întrupării Sale, anume de a putea ajunge și noi la asemănarea cu El, după cuvântul Sfântului Efrem Sirul, care zice: „Numai de aceea Te-ai născut, ca să naști pe oameni după asemănarea Ta”⁶. Nu putem intra altfel în Împărăția lui Dumnezeu, decât pe poarta smereniei, dacă în viață Îi vom urma și ne vom asemăna Celui ce prin chenoza Sa a deschis porțile Împărăției.

Dumnezeu Însuși ne poruncește să ajungem la asemănarea cu El, zicând: „Fiți voi desăvârșiți, precum Tatăl vostru Cel ceresc desăvârșit este!” (*Matei V, 48*). Împlinirea acestei porunci este o consecință firească a iubirii față de Dumnezeu, cum observă Sfântul Maxim Mărturisitorul: „Cel ce iubește pe Hristos, desigur că Îl și imită după putere”⁷, iar a-L imita după putere înseamnă a împlini poruncile dumnezeiești, după cuvântul Său: „Cel ce are poruncile Mele și le păzește, acela este care Mă iubește” (*Ioan XIV, 21*). Când împlinim poruncile lui Dumnezeu, de fapt viețuim ca El și împreună cu El. De aceea, Sfântul Ignatie al Antiohiei ne îndeamnă „să ne asemănăm toți în purtări cu Dumnezeu”⁸, adică să ne comportăm dumnezeiește, potrivit Duhului pe Care Îl chemăm să Se sălășluiască întru noi și să ne curățească de

4 SFÂNTUL NICOLAE VELIMIROVICI, *Predici*, p. 66.

5 SFÂNTUL MAXIM MĂRTURISITORUL, *Cuvânt ascetic*, 1, trad. Pr. Dumitru Stăniloae, în *Filocalia*, 2, Editura Humanitas, București, 2005, p. 23.

6 SFÂNTUL EFREM SIRUL, *Imnele Nașterii și Arătării Domnului*, trad. Diac. Ioan Ică jr., Editura Deisis, 2000, pp. 108-109.

7 SFÂNTUL MAXIM MĂRTURISITORUL, *Capete despre iubire*, IV, 55, trad. Pr. Dumitru Stăniloae, în *Filocalia*, 2, Editura Humanitas, București, 2005, p. 105.

8 SFÂNTUL IGNATIE AL ANTIOHIEI, *Către magnezieni*, VI, 2, trad. Pr. Dumitru Fecioru, în *PSB 1*, Editura IBMBOR, București, 1979, p. 166.

Nașterea Domnului, frescă Mănăstirea Arnota, sec. al XVII-lea

toată întinăciunea.

Pentru că purtăm numele cel mare și sfânt de creștini, trebuie să urmăm cu fapta Celui Care ne-a dăruit acest nume și să dobândim însușirile Lui, precum învață Sfântul Grigorie al Nyssei în tratatul său *Despre desăvârșire*, zicând: „Este nevoie negreșit ca toate numirile acestui nume (de creștin) să se poată vedea și în noi, pentru ca să nu purtăm în chip mincinos un astfel de nume, ci ca el să se poată adevăra într-un tot în viața noastră”⁹. Dintre însușirile Domnului Iisus Hristos, noi să urmăm mai întâi smerenia Lui, căci „toate faptele Domnului ne învață smerenia - spune Sfântul Vasile cel Mare. Când era Prunc, era în peșteră; și nu în pat, ci în iesle; în casa unui teslar și a unei sârmane mame, supunându-Se mamei Lui și logodnicului ei... S-a supus lui Ioan și Stăpânul a primit de la rob botezul. Nu S-a împotrivit nici unuia dintre dușmanii Săi și nici nu S-a folosit de nespusa putere pe care o avea”¹⁰.

Trăind în Biserică, ne rugăm să ajungem să

9 SFÂNTUL GRIGORIE DE NYSSA, *Despre desăvârșire*, trad. Pr. Teodor Bodogae, în PSB, 30, Editura IBMBOR, București, 1998, p. 457.

10 SFÂNTUL VASILE CEL MARE, *Omilia XX. Despre smerenie*, VI, trad. Pr. Dumitru Fecioru, în PSB, 17, Editura IBMBOR, București, 1986, pp. 549-550.

gândim și să trăim ca Dumnezeu nostru, după îndemnul Apostolului Pavel: „Gândul acesta să fie în voi, care era și în Hristos Iisus” (*Filipeni II*, 5). Iar ce înseamnă a avea „gândul lui Hristos” (*I Corinteni II*, 16) ne spune Sfântul Maxim Mărturisitorul: „Mintea lui Hristos o are cel ce cugetă ca El și prin toate Îl cugetă pe El”¹¹. Înțelegem, deci, că smerenia este o virtute atotcuprinzătoare, care poate sfinți întreaga noastră viață, începând cu mintea și gândurile, până la cuvintele, faptele și înfățișarea cea din afară a trupului. Zdrobind de piatra credinței gândurile noastre păcătoase și cerând cu stăruință lui Dumnezeu *smerita-cugetare*, vom putea ajunge locaș al Preasfintei Treimi, spre a vedea astfel lumea și toate evenimentele dintr-însa prin ochii lui Dumnezeu, zicând apoi cu înțelegere: „Pe toate le-ai umplut de bucurie, Mântuitorul nostru, slavă Ție!”.

Trebuie să înțelegem că în sufletul în care nu se naște smerenia Mântuitorului Hristos, acolo este prezentă în mod absolut mândria. În schimb, în inima lipsită de mândrie, acolo Se sălășluiește Dumnezeu, cum spune Sfântul Paisie Aghioritul: „Dacă te smerești, Îl vei vedea pe Dumnezeu

11 SFÂNTUL MAXIM MĂRTURISITORUL, *Capete gnostice*, 83, trad. Pr. Dumitru Stăniloae, în *Filocalia*, 2, Editura Humanitas, București, 2005, p. 181.

Nașterea Domnului, frescă Mănăstirea Hurezi, sec. XVII

sălășluindu-Se înlăuntrul tău și făcând din inima ta Ieslea Betleemului¹². Însuși Dumnezeu făgăduiește că va lua aminte la cei smeriți cu inima, zicând: „Spre unii ca aceștia Îmi îndrept privirea Mea: spre cei smeriți, cu duhul umilit și care tremură la cuvântul Meu” (*Isaia LXVI, 2*). Fără smerenie nu este cu putință a-L iubi pe Dumnezeu, nici a-l sluji cu răbdare pe aproapele, nici a ne vedea propriile păcate, ba încă nici a crede în Dumnezeu. Sfântul Ioan Scărarul spune că „mândria este tăgăduirea lui Dumnezeu, disprețuitoarea oamenilor, înainte-mergătoarea ieșirii din minți și nărav diavolesc¹³. Altfel spus, precum prin smerenie ne asemănăm cu Dumnezeu, tot așa prin mândrie ne asemănăm diavolului. Nu trebuie să uităm niciodată că diavolii au căzut din mândrie și că pe noi, tot prin mândrie încearcă să ne despartă de Dumnezeu, iar împotriva lor nu este altă armă mai puternică și mai înfricoșătoare decât smerenia. Prin urmare, omul smerit îi biruiește fără luptă pe vrăjmașii săi.

Sfântul Siluan Athonitul rezumă întreaga teologie patristică despre smerenie, în cuvinte simple, zicând: „Cum să înțelegi de este sufletul tău sănătos sau bolnav? Sufletul bolnav este mândru; dar sufletul sănătos iubește smerenia¹⁴. Sufletul sănătos înțelege că smerenia este o mare binefacere, este un izvor de pace și de bucurie. Omului smerit, totul îi devine drag inimii, căci înlăuntrul său Se

odihnește Dumnezeu și cântă îngerii. Chiar și în boală sau ne cazuri, omul smerit se bucură de mângâierea lui Dumnezeu, pe când cel mândru se sfâșie pe sine însuși, deoarece omul mândru nu cunoaște dragostea lui Dumnezeu. Sfântul Siluan mai observă faptul că „sufletul care s-a dat voii lui Dumnezeu nu se teme de nimic”, în așa fel încât „orice i s-ar întâmpla, zice: *Așa este plăcut lui Dumnezeu!* Dacă se îmbolnăvește, gândește, iarăși: *Înseamnă că boala îmi este de folos, altfel Dumnezeu nu mi-ar da-o.* Și așa se păstrează pacea în suflet și în trup¹⁵. Toată suferința îi vine omului din mândrie, pe când omul smerit nu se întristează din nimic, având în el puterea lui Dumnezeu. Înțelegând cât de bineplăcută îi este lui Dumnezeu smerita-cugetare, zicem și noi: „Doamne, învrednicește-ne de darul sfintei Tale smerenii, ca să afle sufletele noastre pace într-o Tine!”¹⁶.

Dreptmăritori creștini,

În anul care se încheie, proclamat în Patriarhia Română drept *Anul omagial al pastorației părinților și copiilor*, am subliniat adesea grija și datoria sfântă pe care o avem toți - cler, părinți, bunici și profesori - față de pruncii și tinerii încredințați nouă de Bunul Dumnezeu. Ocupați însă cu grija noastră față de aceștia, să nu uităm nici o clipă *privilegiul* pe care îl avem de a învăța de la ei acele lucruri pe care le-am pierdut prin păcatele noastre, precum nevinovăția inimii și curăția minții, firescul smereniei și bucuria, iertarea și iubirea necondiționate față de toți cei din jurul lor. Pentru că pruncii se nasc într-o stare de nevinovăție, Mântuitorul Hristos ne îndeamnă să privim la aceștia ca într-o oglindă și să redevenim după chipul lor, zicând: „De nu vă veți întoarce și nu veți fi ca pruncii, nu veți intra în Împărăția cerurilor” (*Matei XVIII, 3*). Copiii sunt rânduiți de Dumnezeu drept pedagogi pentru părinții lor și pentru noi toți. Și Apostolul Pavel îi așază pe copii ca modele pentru omul adult, zicând: „Fiți copii, când e vorba de răutate!” (*I Corinteni XIV, 20*). Astfel, înțelegem de ce „nu adulții sunt măsura copiilor, ci copiii sunt măsură pentru adulți, în ceea ce privește chipul lui Dumnezeu”¹⁷. Copiii sunt expresia întregă a smereniei și a curăției lăuntrice, fapt pentru care scriitorul rus Dostoievski spune că „dacă a rămas ceva în lumea noastră care să ne amintească de

12 CUVIOSUL PAISIE AGHIORITUL, *Cuvinte duhovnicești*, vol. V: *Patimi și virtuți*, trad. Ieroschim. Ștefan Nuțescu, Editura Evanghelistos, București, 2007, p. 167.

13 SFÂNTUL IOAN SCĂRARUL, *Scara*, XXII, 1-2, trad. Pr. Dumitru Stăniloae, în *Filocalia*, 9, Editura Humanitas, București, 2002, pp. 267-268.

14 ARHIMANDRITUL SOFRONIE, *Cuviosul Siluan Athonitul*, trad. Ierom. Rafail Noica, Editura Reîntregirea, Alba Iulia, 2009, p. 322.

15 ARHIMANDRITUL SOFRONIE, *Cuviosul Siluan Athonitul...*, p. 359.

16 ARHIMANDRITUL SOFRONIE, *Cuviosul Siluan Athonitul...*, pp. 324, 326.

17 Diac. Ioan CARAZA, *Copilăria și adolescența omului în lumina Întrupării lui Hristos – Adam cel de-al doilea și la Sfinții Părinți*, Conferință organizată de ASCOR, Noiembrie 2016, Cluj-Napoca.

frumusețea Raiului... sunt ochii copiilor”¹⁸. Fiecare nou copil născut în lumea aceasta întrupează o nouă chemare la nevinovăție și sfințenie, așa cum în fiecare an, la Praznicul Nașterii Domnului, Pruncul sfânt ne cheamă la smerenie, fără de care nimeni dintre noi nu va ajunge să-L vadă pe Dumnezeu.

Iubiți fii și fiice duhovnicești,

Sărbătoarea care ne stă înaintea se cere prăznuită într-un mod unic, precum tot unic este Cel pe Care Îl prăznuim; se cere prăznuită așa cum Își dorește Dumnezeu, iar nu așa cum își dorește lumea. Să luăm aminte, deci, ca nu pe noi să ne serbăm și să ne cinstim astăzi, ci pe Cel Care ne-a cinstit mai presus de cuget cu venirea Sa la noi, precum ne învață Sfântul Grigorie de Nazianz: „Să sărbătorim, nu ca la un praznic omenesc, ci ca la unul dumnezeiesc, nu lumește, ci supralumește; nu pe cele ale noastre, ci pe cele ale Celui al nostru, sau, mai bine zis, pe cele ale Stăpânului; nu pe cele ale slăbiciunii, ci pe cele ale tămăduirii; nu pe cele ale creației de la început, ci pe cele ale creației noi de acum”¹⁹. În ziua aceasta, să curățăm deci peștera sufletului nostru de tâlharii cei nevăzuți și de toată întinăciunea, ca Mântuitorul Hristos, Cel odihinoară născut în peștera din Betleem, să Se poată sălășlui cu Duhul Său în inima noastră, cum spunem într-o rugăciune din Canonul pentru Sfânta Împărtășanie: „Precum ai binevoit a Te culca în peșteră și în ieslea necuvântătoarelor, așa binevoiește a intra și în ieslea necuvântătorului meu suflet și în întinatul meu trup”.

Nașterea Domnului este o sărbătoare care ne aduce daruri, dar care și așteaptă daruri din partea noastră. Mântuitorul Hristos este darul pe care Dumnezeu Tatăl L-a dat nouă astăzi, un dar ca nici un altul de pe pământ, o lumină trimisă în lume spre a risipi întunericul neștiinței și a încălzi inimile răcite de păcat, un dar așezat în iesle, spre a fi nouă hrană spre viața veșnică, un dar prin care ne-a dat nouă toate ale Sale, precum spune Sfântul Efrem Sirul: „Ziua Nașterii Tale se aseamănă Ție, căci e binevenită și vrednică de iubire ca și Tine... Ziua Ta ne-a făcut un dar, cum Tatăl nu are un al doilea. Nu un serafim a trimis El la noi, nu un heruvim s-a pogorât la noi. N-au venit veghetori (îngeri) slujitori, a venit Întâiul născut Căruia Îi slujesc aceștia... Binecuvântat fie Cel Care ne-a dat toate cele ale Sale!”²⁰. În fața unui asemenea dar ceresc, Proorocul

Isaia îndeamnă pe fiecare să se pregătească adecvat, zicând: „Toată valea să se umple și tot muntele și dealul să se plece; și să fie cele strâmbe, drepte și cele colțuroase, căi netede; și se va arăta slava Domnului și tot trupul o va vedea” (Isaia XL, 4-5). El le spune, de fapt, celor cu sufletul zdrobit, coborâți în valea lumii acesteia să se ridice întru nădejdea mântuirii lor, iar celor care cu mândrie s-au așezat pe înălțimile lumii să se smerească înaintea Celui așezat în ieslea Betleemului. Apoi, dacă vrem să-I facem daruri Celui sărbătorit astăzi, să-I înălțăm cântări de slavă, precum îngerii, să-I ne închinăm cu smerenie, precum păstorii, și să-I aducem daruri curate ca cele ale magilor, iar nouă, unii altora, să ne dăruim darul dragostei, întru asemănarea și unirea cu Dumnezeu.

Vă reamintim că în ultima noapte a anului (31 decembrie), în toate bisericile din Arhiepiscopia Râmnicului vor fi înălțate rugăciuni de mulțumire lui Dumnezeu pentru binefacerile primite în anul care se încheie, cerându-I „să binecuvinteze începutul și curgerea anului cu harul iubirii Sale de oameni și să ne dăruiască vremuri cu pace și bună liniște văzduhului și viață fără de păcat, cu sănătate și cu îmbelșugare”.

Totodată, vă facem cunoscut că anul 2021 a fost declarat de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române ca *Anul omagial al pastorației românilor din afara României*, diaspora românească fiind una dintre cele mai numeroase la nivel internațional, și *Anul comemorativ al celor adormiți în Domnul*, subliniind *valoarea liturgică și culturală a cimitirelor*, ca semn al iubirii care este mai tare decât moartea și care continuă în veșnicie.

Îl rugăm pe smeritul nostru Dumnezeu să Își facă locaș în noi și să îmbogățească sărăcia inimilor noastre cu harul Său, spre a simți și noi măcar o fărâmə din pacea și bucuria dăruite celor care au îngenunchat smerit înaintea Împăratului așezat în ieslea din Betleem, astfel încât darul acestor preasfinte zile ale Nașterii Domnului să-L primim cu toată mulțumirea, întru înnoirea vieții noastre și spre dobândirea Împărăției lui Dumnezeu.

La mulți ani cu mântuire și un An Nou binecuvântat!

Al vostru al tuturor, de tot binele voitor și către Hristos Domnul, Cel Născut în ieslea Betleemului, rugător,

† VARSANUFIE
Arhiepiscopul Râmnicului

18 Nichifor CRAINIC, *Copilărie și sfințenie*, în *Gândirea*, anul XVII, nr. 1, 1938, p. 8.

19 SFÂNTUL GRIGORIE DE NAZIANZ, *Taina M-a uns. Cuvântări*, trad. Pr. Gheorghe Tilea, Editura Herald, București, 2004, pp. 177-178.

20 SFÂNTUL EFREM SIRUL, *Imnele Nașterii și Arătării Domnului*, pp. 108-109.

„Iubirea adevărată este rod al părtășiei de iubirea dumnezeiască”

Iubirea adevărată nu poate să existe ca lucrare sau realizare pur omenească; poate însă exista ca rod al părtășiei de iubirea dumnezeiască, iar părtășia aceasta este cu puțință în Biserică, unde credincioșii se aduc pe ei înșiși lui Hristos și unde în toți credincioșii există Hristos Cel Unul”, a subliniat Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, la finalul Sfintei Liturghii săvârșite duminică, 4 octombrie, la altarul de vară al Catedralei Arhiepiscopale.

În continuarea cuvântului de învățătură, Înaltpreasfinția Sa a arătat că „prin iubirea revărsată asupra aproapelui, omul urcă către Dumnezeu, imitându-L pe Dumnezeu Care S-a făcut om pentru a putea fi urmat. Aceasta implică și iertarea păcatelor celor care ne-au greșit, a celor care ne vrăjmășesc,

pentru că numai în felul acesta ne putem asemăna Fiului lui Dumnezeu Care nu le cere ceea ce nu practica El Însuși.

Mântuitorul Hristos, Dumnezeu Adevărat, avea în Sine iubirea desăvârșită și ne arată că iubirea adevărată înseamnă jertfă, dăruire, sărăcire a ta în fața aproapelui și asumarea durerii celui alt în fața durerii tale, ca să-l primești pe celălalt.

Primindu-l pe aproapele, pe Hristos Îl primești, după cum El Însuși ne asigură: „Întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut (Matei XXV, 40)”.

Să ne întărească Dumnezeu pe toți, cuprinzându-ne în iubirea, pacea și slava Sa cea veșnică, învăluindu-ne în iubirea dumnezeiască, jertfitoare și responsabilă, cu care să-i coplesim pe cei de lângă noi”, a încheiat Chiriarhul Râmnicului.

„Sfințenia înseamnă împărtășire de viața dumnezeiască”

Starea de sfințenie este obținută de om prin har și este dezvoltată prin fapte bune, printr-o colaborare susținută cu acesta. Sfințenia este astfel modul de actualizare a harului într-o viață lipsită de păcat, prin care înaintăm spre viața veșnică prin Iisus Hristos, izvorătorul și susținătorul sfințeniei în noi”, a subliniat Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, la finalul Sfintei Liturghii săvârșite la Mănăstirea Turnu în noaptea de 5 octombrie.

„Sfinții Daniil și Misail ne încredințează că libertatea omului se vedește prin conștiința cu care acesta se predă lui Dumnezeu în mod voit, împărtășindu-se de El. Pentru aceasta este însă necesară depășirea oricărei tulburări interioare, eliberarea de orice patimă. Creștinul, mergând pe drumul lui Hristos, nu printr-o imitare externă, ci prin trăirea în profunzime a Cuvântului lui Dumnezeu, ajunge treptat spre o asemănare tot mai mare cu Dumnezeu.

Cu cât omul se curățește interior sau se eliberează de patimi, harul se poate sălășlui tot mai adânc în el, transformându-l din interior sau luminând conștiința lui în aceeași măsură cu mintea, care va putea să străvadă pe Hristos prin toate cele create.

Vrednicia credinciosului înseamnă deschiderea lui voluntară către primirea harului, concomitent cu despățimirea și consolidarea în săvârșirea binelui”, a arătat Înaltpreasfinția Sa.

„Aplecarea spre cele rele îl înstrăinează pe om de Dumnezeu”

Nelepădând aplecarea spre cele rele, omul se înstrăinează, se depărtează de Dumnezeu, de fericirea și viață cea adevărată”, i-a încredințat Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, pe preoții și credincioșii care au participat la Sfânta Liturghie, duminică, 25 octombrie, la Catedrala Arhiepiscopală din Râmnicu-Vâlcea.

În cuvântul de învățătură împărtășit celor prezenți, Înaltpreasfinția Sa a arătat că „în pericopa evanghelică pe care am ascultat-o, s-a amintit despre o vindecare săvârșită de Mântuitorul Hristos într-o cetate care se numea Gherghesa sau Gadara, unde locuitorii nu respectau poruncile lui Moise referitoare la animalele considerate curate sau necurate ci, din contră, creșteau turme de porci.

Poate și acesta era unul dintre motivele pentru care această cetate era chinuită din pricina unui om demonizat, care nu mai locuia în cetate, nu mai locuia în casă omenească, ci locuia prin morminte, ceea ce făcea ca nimeni să nu poată trece pe acea cale.

În această cetate a venit Mântuitorul, coborând din corabie după ce noaptea potolise furtuna pe mare. Acest om, care era demonizat, prin glasul demonului care era în el, recunoaște pe Domnul Iisus Hristos drept Fiul lui Dumnezeu atunci când afirmă: „Ce ai cu mine, Fiule al lui Dumnezeu? De ce mă chiniești înaintea de vreme?”

Cu alte cuvinte, diavolul știa că la sfârșitul vremurilor Dumnezeu a pregătit pentru el un loc unde va fi chinuit pentru că nu a rămas lângă Dumnezeu, pentru că s-a ridicat împotriva lui Dumnezeu.

Mântuitorul, pentru a arăta ucenicilor felul în care este chinuit acest om, întrebă pe diavol: „Care este numele tău?”. Și diavolul răspunde: „legiune”. Legiunea număra mai mult de 1000 de soldați ai Imperiului

Roman, iar faptul că omul era chinuit de un număr așa mare de diavoli ne amintește de un alt cuvânt al Mântuitorului, acela în care se spune că, atunci când curățim haina sufletului nostru, trebuie să stăm tari în credință.

Diavolii îi cer Mântuitorului să-i lase să intre în turma de porci din apropiere, iar după ce Domnul nostru Iisus Hristos le îngăduie, porcii se aruncă în mare, unde-și găsesc sfârșitul. Omul este vindecat, însă Mântuitorul îl trimite în cetatea unde se născuse și crescuse, cu această poruncă: „Mergi și spune cât bine ți-a făcut ție Dumnezeu”.

Dacă, de obicei, după ce vindeca pe cineva, Mântuitorul îl oprea să spună cine l-a vindecat, de data aceasta îl trimite în cetate spre a deveni misionar în mijlocul celor care nesocotiseră poruncile lui Dumnezeu: „Mergi și spune cât bine ți-a făcut ție Dumnezeu”.

Oamenii din cetate însă nu s-au putut bucura de tămăduirea semenului lor, ci aproape l-au alungat pe Mântuitorul Hristos, pentru că păcatele și neîmplinirea poruncilor îi îndepărtase de Dumnezeu.

Învățăm, așadar, că pentru a se putea apropia de Dumnezeu, omul trebuie să se elibereze de patimi, pentru ca harul să se sălășluiască în el, transformându-l din interior sau luminând conștiința lui în aceeași măsură cu mintea, care va putea să străvadă pe Hristos”, a încheiat Înaltpreasfinția Sa.

„Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de Mir, ne descoperă că sfințenia este taina luminoasă a prezenței lui Dumnezeu, care transfigurează omul curățit de patimi”

Dumnezeu săvârșește minuni, spre a confirma sfințenia de care s-au împărtășit în viața lor pământească sfinții. Cu cât membrii Bisericii sunt mai uniți cu Mântuitorul Hristos, cu atât ei se împărtășesc tot mai mult de sfințenia Lui”, a subliniat Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, în ziua prăznuirii Sfântului Mare Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de Mir, la Parohia Mădulari din Protopopiatul Drăgășani.

Continuând cuvântul de învățătură, Înaltpreasfinția Sa a arătat că „Sfântul Mare Mucenic Dimitrie și-a alipit sufletul său de cele cerești, dorind să săvârșească mai întâi cele bineplăcute lui Dumnezeu. Dobândind înțelepciune, a căutat să înainteze nu în demnitățile politice cu care conducătorii lumefști și vremelnici îl ademeneau spre a se lepăda de Dumnezeu, ci să dobândească viața veșnică făgăduită de Mântuitorul Hristos, izvorătorul și susținătorul sfințeniei în noi.

Primind cununa muceniei, ne-a descoperit că sfințenia este taina luminoasă a prezenței lui Dumnezeu, care transfigurează omul curățit de patimi.

În acest sens, Sfântul Ioan Gură de Aur arăta că slava de care se fac părtași sfinții, intrați în odihna Împărăției Preasfintei Treimi, se manifestă și în nestrucăciunea sfintelor moaște, ca preînchipuire și anticipare a incoruptibilității din veacul viitor”, a precizat Chiriarhul Râmnicului.

„Păcatul aduce cu sine o învârtoșare a inimii, întunecă mintea și pervertește voința, iar toate acestea provoacă o închidere egoistă în sine a omului”

Fecare credincios este chemat, personal, să se facă părtaș de darurile împărtășite din nesfârșita milostivire a lui Dumnezeu, dar, în același timp, să-și manifeste recunoștința ca act al iubirii sale jertfelnice care trebuie să fie după chipul iubirii Lui față de noi, să fie numaidecât o iubire față de semenii”, a spus Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, la finalul Sfintei Liturghii săvârșite duminică, 1 noiembrie, la Parohia Tomșani din Protopopiatul Horezu.

În cadrul Sfintei Liturghii, Înaltpreasfinția Sa l-a hirotonit pe noul preot al Bisericii Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil din localitatea Tomșani, părintele Mihai Cârțan.

Tâlcuind pericopa evanghelică a Bogatului nemilostiv și a săracului Lazăr, Chiriarul Râmnicului a arătat că „numai răutatea sufletului și molesirea voinței sunt o piedică pentru virtute, după cum ne încredințază și Sfântul Ioan Gură de Aur.

Bogatul nemilostiv, deși se îmbrăca în porfiră și în vison, veselindu-se în toate zilele în chip strălucit, rămâne un anonim pentru că își refuză, prin nelucrarea virtuților, bucuria comuniunii veșnice. Deși nu sunt amintite virtuțile dreptului Lazăr, comuniunea de iubire a acestuia cu „Părintele Avraam” ne încredințază, de fapt, că omul poate fi apropiat de Dumnezeu, dacă mai înainte a fost apropiat de semenii lui. Smerenia, răbdarea, rugăciunea și celelalte virtuți sunt cele care l-au ajutat pe Lazăr să facă primii

pași pe calea mântuirii.

Să înmulțim, așadar, faptele noastre de milostenie, pentru că lumea de astăzi are tot mai multă nevoie de iubire, de revărsarea dragostei dumnezeiești și prin noi, prin fiecare. Să Îl vedem mereu pe Hristos prezent în aproapele nostru și să ne purtăm cu semenii noștri ca și cu Hristos Însuși, așa cum zice cuvântul scripturistic: „Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut” (Matei XXV, 40), a încheiat Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie.

*„Sfântul Ierarh
Nectarie ne-a
împărtășit bucuria
cunoașterii lui
Dumnezeu”*

La sărbătoarea Sfântului Ierarh Nectarie, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie a săvârșit Sfânta Liturghie la altarul de vară al Catedralei Arhiepiscopale din Râmnicu-Vâlcea.

în viețile celor care își deschid inima către Dumnezeu. În acest sens, Sfântul Grigorie Palama arăta că «orice virtute și imitare a lui Dumnezeu de către noi îl face potrivit pe cel care le posedă pentru unirea dumnezeiască, însă harul săvârșește această unire tainică; prin el, Dumnezeu întreg vine să locuiască în întreaga ființă a celor ce sunt vrednici de El»

Îi cinstim pe sfinți ca pe cei care și-au închinat cu totul viața lui Dumnezeu, s-au făcut părtași vieții dumnezeiești, după cum spune Sfântul Apostol Pavel: «Nu mai trăiesc eu, ci Hristos este Cel Care trăiește în mine» (Galateni II, 20), dar și pentru a ne însuși modul de viață al acestora.

Apropierea de icoana Sfântului Ierarh Nectarie și de racla cu sfintele sale moaște ne călăuzesc către cunoașterea lui Dumnezeu, devenind temelie a creșterii noastre duhovnicești”, a încheiat Înaltpreasfinția Sa.

În cuvântul de binecuvântare împărtășit preoților și credincioșilor, Înaltpreasfinția Sa a arătat că „prezența sfinților este de mult preț pentru întreaga Biserică, comuniunea cu Mântuitorul Hristos realizându-se în Biserică «pentru rugăciunile Sfinților». Comuniunea noastră cu Mântuitorul Hristos devine tot mai strânsă prin bineplăcuții Săi, aceștia întărindu-ne pe noi pe calea către Împărăția lui Dumnezeu atât prin exemplul vieții lor, cât și prin harul dumnezeiesc împărtășit nouă.

Sfântul Ierarh Nectarie ne-a împărtășit bucuria cunoașterii lui Dumnezeu, ca cel învrednicit de Părintele Ceresc de acest mare dar pentru curăția inimii sale, pentru smerenia și dragostea jertfelnică față de semenii. Omul cu viață virtuoasă atrage asupra lui harul facerii de minuni, făcându-l lucrător

„Sfântul Grigorie Decapolitul s-a făcut sfeșnic viu, arătând lumii credința cea adevărată”

La sărbătoarea Sfântului Grigorie Decapolitul, ocrotitorul Mănăstirii Bistrița, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie a săvârșit Sfânta Liturghie în lavra ctitorită de Boierii Craiovești la sfârșitul secolului al XV-lea.

În cuvântul de învățătură adresat obștii monahale, Înaltpreasfinția Sa a subliniat: „prezența sfinților în lume este de mare preț atât în timpul vieții acestora, cât și după trecerea lor în Împărăția lui Dumnezeu. Sfântul Grigorie Decapolitul s-a făcut sfeșnic viu, arătând lumii credința cea adevărată. Și-a jertfit întreaga viață mărturisind dreapta credință, cu multă dragoste de Dumnezeu, așa cum această misiune cere: cu timp și fără timp, se dedica rugăciunii, lecturii și aprofundării Cuvântului lui Dumnezeu, fiind un apărător al cinstirii sfințelor icoane”.

Vorbind despre virtuțile Sfântului Grigorie Decapolitul și despre căutările duhovnicești ale credincioșilor care se așază sub ocrotirea și mijlocirea Sfântului Grigorie Decapolitul, Chiriarul Râmnicului a arătat că „Sfântul Îl dăruiește pe Hristos

celorlalți, făcându-se el însuși loc al sălășluirii lui Dumnezeu.

Prezența sfinților în mijlocul Bisericii, prin sfințele lor moaște, reprezintă o dovadă vie a nevăzutului Dumnezeu, un izvor de binecuvântări prin harul lui Dumnezeu pe care îl poartă în ele, o întărire în lupta vieții pământești, dar și o mângâiere în aceasta. În acest scop, ctitorii de mari lavre și mănăstiri din toate colțurile lumii ortodoxe se străduiau să întărească noile obști de monahi, aducând în mijlocul lor ca ocrotitoare moaștele unor sfinți cunoscuți. Începând cu anul 1497, moaștele Sfântului Grigorie Decapolitul au ocrotit nu doar ținuturile vâlcene, ci întreaga Oltenie, devenind cel dintâi și cel mai de preț odor al acesteia”, a spus Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie.

„Pentru Sfântul Cuvios Antonie, adevărata cunoaștere constă în unirea minții cu Dumnezeu în rugăciune”

„Prin îndelungi privegheri, prin viața ascetică și asprele sale nevoițe, Sfântul Cuvios Antonie ne arată că adevărata cunoaștere constă în unirea minții cu Dumnezeu în rugăciune, printr-un efort ascetic continuu de despătimire și rugăciune neîncetată”, a subliniat Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie la Sărbătoarea Cuvios Antonie de la Iezer.

Continuând cuvântul de învățătură, Chiriarhul Râmnicului a întărit ideea că „mântuirea noastră este primită ca dar de la Dumnezeu, însă noi trebuie să lucrăm permanent spre a fi în comuniune cu Acesta. Nu se poate dobândi mântuirea fără participarea la sfințenia lui Hristos lucrătoare în Biserică, pentru că în efortul ascetic și în orice faptă bună, darurile primite prin și în rugăciune imprimă sfințenie trupului.

Așezarea Sfântului Cuvios Antonie în sihăstria Iezerului a început printr-o schimbare radicală și o transfigurare totală a vieții sale în vederea urmării lui Hristos pe calea virtuților. Renunțând la neguțătoria lucrurilor folositoare trupului, Sfântul Antonie a devenit iconom al celor bineplăcute lui Dumnezeu, consacându-și întreaga existență slujirii lui Hristos.

A renunțat la toată desfătarea pe care lucrurile pământești i le puteau oferi și, liber de toate grijile lumesti, și-a îndreptat toată atenția sa spre Dumnezeu, în chilia care era mângâiată nu doar de razele soarelui ci și de strălucirea harului lui Dumnezeu.

De aceea și chipul său a fost așezat în lumina slavei dumnezeiești, iar neputrezirea sfântului său trup ne descoperă slava de care se fac părtași sfinții, intrați în odihna Împărăției Preasfintei Treimi”, a spus Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului.

„Sfântul Ierarh Nicolae ne încredințează că dragostea de semeni crește din obișnuința dragostei față de Dumnezeu”

Sfântul Ierarh Nicolae este chip al bunătății pentru că a înțeles că dragostea este deschiderea inimii în mod nelimitat pentru ceilalți în Hristos, a jertfei de sine pentru ceilalți”, a subliniat Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, la hramul Catedralei Arhiepiscopale din Râmnicu-Vâlcea.

La zi de aleasă sărbătoare, racla cu părțile din moaștele Sfântului Ierarh Nicolae a fost așezată spre închinare în mijlocul Catedralei Arhiepiscopale.

Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie a descoperit faptul că „pentru Sfântul Ierarh Nicolae credința era deopotrivă o deschidere spirituală spre comuniunea liberă cu Mântuitorul Hristos, prin Duhul Sfânt. Aflăm în chip minunat în viața sa că a căutat să se apropie de Dumnezeu nu doar prin învățatură, ci și prin rugăciune stăruitoare și curată, prin lucrarea virtuților, ajungând la deplină încredințare că dragostea de semeni crește din obișnuința dragostei față

de Dumnezeu.

Este numit „îndreptător credinței” nu doar în sens metaforic ci, mai ales, pentru faptul că la sfârșitul perioadei persecuțiilor păgâne și în primii ani în care Sfântul Împărat Constantin cel Mare a oferit libertate creștinilor, Sfântul Nicolae a fost cel pentru care cunoașterea și trăirea credinței întrecea toată cugetarea. A învățat cu timp și fără timp că cei credincioși nu se pot lăsa «purtați de orice vânt al învățăturii» (Efeseni IV, 14), ci trebuie să stăruiască în cunoștința cea unită a adevărului, care îl eliberează pe om de tot felul de rătăcirii și îl încredințează în adevărul din care nimeni nu ne va clinti.

De aceea și viața sa a fost luminată de măreția și fumusețea faptelor sale, a virtuților cu care și-a împodobit sufletul, împlinind poruncile lui Dumnezeu, de Care, cu sinceritate, căuta în permanență să se apropie.

Așadar, având model de aleasă viețuire în Hristos pe Sfântul Ierarh Nicolae, fiecare credincios este chemat să se facă părtaș de darurile împărtășite din nesfârșita milostivire a lui Dumnezeu, dar, în același timp, să-și manifeste recunoștința ca act al iubirii sale jertfelnice care trebuie să fie după chipul iubirii Lui față de noi, să fie numaidecât o iubire față de semeni”, a arătat Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului.

**„Născându-Se
în mica peștera
din Betleem,
Mântuitorul Hristos
ne cheamă pe
fiecare în parte să ne
asemănăm Lui întru
smerenie”**

Sărbătoarea care ne stă înaintea se cere prăznuită într-un mod unic, precum tot unic este Cel pe Care Îl prăznuim; se cere prăznuită așa cum Își dorește Dumnezeu, iar nu așa cum își dorește lumea”, a spus Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie la Sărbătoarea Nașterii Domnului. Înaltpreasfinția Sa a săvârșit Sfânta Liturghie la Catedrala Arhiepiscopală Sfântul Ierarh Nicolae din Râmnicu-Vâlcea.

În cuvântul de învățătură împărtășit preoților și credincioșilor, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie a arătat că „născându-Se în mica peștera din Betleem, Mântuitorul Hristos ne cheamă pe fiecare în parte să ne asemănăm Lui întru smerenie, arătându-ne cu fapta că „omul nu se prețuiește după locul nașterii, ci după duhul dintr-însul”, că omul are valoarea supremă, iar nu lucrurile materiale din jurul său. Mai apoi, prin întreaga Sa viață, în cele mai mici amănunte, El „ne-a arătat chipul unei viețuiri de formă dumnezeiască”, precum spune Sfântul Maxim Mărturisitorul, viețuire împodobită cu smerenia ca și cu o haină împărătească. Domnul Iisus Hristos ne este icoană și pildă desăvârșită de smerenie, în faptă și în cuvânt, în cugetare și în simțire, așa cum Însuși ne povățuiește: „Învățați-vă de la Mine, că sunt blând și smerit cu inima și veți găsi odihnă sufletelor voastre” (Matei XI, 29). Acesta este și scopul Întrupării Sale,

anume de a putea ajunge și noi la asemănarea cu El, după cuvântul Sfântului Efreim Sirul, care zice: „Numai de aceea Te-ai născut, ca să naști pe oameni după asemănarea Ta”. Nu putem intra altfel în Împărăția lui Dumnezeu, decât pe poarta smereniei, dacă în viață Îi vom urma și ne vom asemăna Celui ce prin chenoza Sa a deschis porțile Împărăției.

Trebuie să înțelegem că în sufletul în care nu se naște smerenia Mântuitorului Hristos, acolo este prezentă în mod absolut mândria. În schimb, în inima lipsită de mândrie, acolo Se sălășluiește Dumnezeu, cum spune Sfântul Paisie Aghioritul: „Dacă te smeriști, Îl vei vedea pe Dumnezeu sălășluindu-Se în lăuntrul tău și făcând din inima ta Ieslea Betleemului”.

Fără smerenie nu este cu putință a-L iubi pe Dumnezeu, nici a-L sluji cu răbdare pe aproapele, nici a ne vedea propriile păcate, ba încă nici a crede în Dumnezeu”.

Părintele Vasile Daniel Mitu, slujitor neostenit al Bisericii lui Hristos din Oltenia de sub munte

După o grea suferință, părintele Vasile Daniel Mitu s-a mutat la cele veșnice în ziua de 1 Decembrie.

Moartea părintelui a îndoliat deopotrivă familia acestuia cât și întreaga comunitate parohială de la Dăești. La slujba de înmormântare, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a transmis cuvânt de mângâiere doamnei preotese Laura, celor două fiice, Teodora și Alexandra, precum și tuturor celor care l-au cunoscut și iubit pe părintele Vasile-Daniel:

„Cu adâncă întristare și cu nespusă durere, am aflat de trecerea prematură la Domnul a Părintelui Vasile Daniel Mitu, vrednic slujitor al lui Hristos la Parohia Dăești I din Protoieria Călimănești.

Părintele Vasile-Daniel s-a născut la data de 20 martie 1977, în municipiul Râmnicu-Vâlcea, în familia binecredincioșilor săi părinți Maria și Vasile Mitu care au imprimat în sufletul său, încă de când era copil, dragostea pentru Dumnezeu și pentru cele sfinte. A urmat cursurile Liceului Mecanic nr. 2 din Râmnicu-Vâlcea și ale Facultății de Teologie Ortodoxă *Sfântul Andrei Șaguna* din Sibiu (1996-2000) și, de asemenea, cursurile de master la aceeași facultate, remarcându-se prin seriozitate și cucernicie.

S-a căsătorit cu doamna Laura Mitu, Dumnezeu binecuvântându-le familia cu două fete: Teodora și Alexandra.

Dorind cu ardoare să Îl slujească pe Hristos a fost numit preot la Parohia Aninoasa din comuna Amărăști, la data de 1 noiembrie 2000, unde a slujit până în anul 2004, când a fost transferat la Parohia Dăești I.

În perioada studiilor și în cei 20 de ani de slujire la Sfântul Altar, a lucrat cu timp și fără timp, punându-și sufletul său zălog pentru mântuirea celor ce i-au fost încredințați. Firea sa blândă și iubitoare către toți cei care veneau și se închinau în biserica la care slujea a făcut să fie apreciat și iubit de enoriașii săi, cei ce

recunoșteau în el pe omul lui Dumnezeu.

De aceea, se așează în odihna cea veșnică cel ce a ctitorit sufletele credincioșilor parohiei dar și pe ale tuturor celor care l-au cunoscut, prin puterea exemplului, prin trăirea duhovnicească, prin cuvânt și prin rugăciune, întrucât, conștient de misiunea încredințată și slujind cu dăruire, a urmat cuvântului Evangheliei, iubind mai presus de orice pe Dumnezeu și Biserica Sa și, de asemenea, pe aproapele în care Îl recunoștea pe Hristos având dragoste puternică, milostivă și îndelung-răbdătoare.

Preot harnic și darnic, înzestrat cu simț practic și liturgic, Părintele Vasile Daniel a fost prezent activ în viața enoriașilor săi, îngrijindu-se de Biserica *Sfântul Ierarh Nicolae* din Dăești pe care a restaurat-o, a împodobit-o și a construit noul centru socio-educational al parohiei, noua clopotniță și, de asemenea, o capelă mortuară. Comunitatea îndoliată a creștinilor din Parohia Dăești I, deopotrivă cu toți cei care l-au cunoscut și apreciat de-a lungul anilor, dau mărturie vie despre slujirea sa jertfelnică, despre blândețea și bunătatea cu care îi înconjura pe toți, despre îndelunga sa sfătuire cu „cei osteniți și împovărați” (*Matei XI, 28*), despre frumusețea slujbelor pe care le săvârșea, întrucât a fost dăruit

cu o voce deosebită, profundă, „vestind laudele Domnului, puterile Lui și minunile pe care le-a făcut” (*Psalmul LXXVII, 5*).

Atent și comunicativ, cu putere în cuvânt, doctor sufletesc și părinte al tuturor, a trăit bucuriile și necazurile credincioșilor ca pe ale sale, în mod tainic, îngenunchind de fiecare dată în fața Sfintei Mese, rugându-se pentru cei apropiați, pentru enoriașii săi, pentru familia sa și pentru toți cei ce îi cereau să mijlocească pentru ei înaintea Tronului Preasfintei Treimi. Deopotrivă, a căutat să însuflețească, să zidească necontenit viața duhovnicească a celor ce trăiau în Parohia Dăești prin predicile pline de zel misionar pe care le-a rostit, prin cuvintele Sfintei Scripturi și prin nectarul duhovnicesc al scrierilor Părinților cu viață sfântă.

O atenție aparte a acordat-o activităților catehetice, conștient fiind că implicarea tinerilor în proiectul „Școala și Biserica din sufletul meu” constituie un prilej deosebit de a aprofunda valorile spirituale și culturale ale poporului român. Buna colaborare cu domnul profesor de religie Silviu Tița a făcut ca, în timp, comuniunea de credință și de bucurie a tinerilor să fie mărturisită de Grupul de copii *Datina*, care a devenit o prezență constantă în viața culturală a parohiei și a comunei Dăești și care a avut o frumoasă activitate misionară în cadrul concertelor de pricesne și colinde pe care le-a susținut în ultimii ani.

La ceas de vremelnică despărțire, în așteptarea

Învierii celei de obște, se cuvine să înălțăm rugăciuni către Atotputernicul Dumnezeu zicând: „*Și precum pe pământ l-ai pus pe robul Tău preotul Vasile Daniel slujitor în Biserică, așa arată-l și la altarul Tău cel ceresc, Doamne! De vreme ce între oameni l-ai împodobit cu vrednicie duhovnicească, primește-l neosândit și în mărirea îngerilor Tăi. Tu ai preamărit viața lui pe pământ, Tu îndreptează și ieșirea lui, spre iertarea sfinților Tăi; și sufletul lui numără-l cu toți sfinții care din veac au bineplăcut Ție!*”.

Ne rugăm Mântuitorului Hristos, Arhiepiscopul Cel veșnic, Cel ce este Învieria și Viața, să așeze sufletul Părintelui Vasile Daniel în lumina Împărăției Sale împreună cu dreptii, în ceata sfinților Săi slujitori, iar doamnei preotese Laura și celor două fiice Teodora și Alexandra, profund îndurerate, le transmitem gândul Nostru părintesc de mângâiere în fața acestei suferințe cumplite. Rugăm, de asemenea, pe Preamilostivul Dumnezeu să îi întărească întru nădejdea Învierii celei de obște și a iubirii milostive a Preasfintei Treimi pe toți cei cuprinși de tristețe în aceste momente de profundă durere.

Veșnica lui pomenire din neam în neam!

† **VARSANUFIE**

Arhiepiscopul Râmnicului

Proiecte cultural-duhovnicești prezentate online

Măsurile succesive privind limitarea libertății de mișcare și întrunire au afectat viața religioasă și culturală, fapt pentru care Biserica și-a adecvat metodele sale de pastorație unei realități dificile, dezvoltând o serie de proiecte care au fost prezentate în mediul on-line.

La inițiativa Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie au fost inițiate o serie de proiecte duhovnicești-culturale prin intermediul cărora au fost oferite preoților și credincioșilor cuvinte filocalice și texte ale Sfinților Părinți care cuprind idealul desăvârșirii morale și datoriile morale ale creștinului.

Astfel, în colaborare cu actorii Cristian Alexandrescu și Costas Mincu de la Teatrul *Anton Pann* din Râmnicu-Vâlcea au fost înregistrate și transmise online cuvinte duhovnicești din *Filocalia I* și din opera Sfântului Nicodim Aghioritul:

- Sfântul Nicodim Aghioritul, *Paza celor simțuri*, în lectura lui Cristian Alexandrescu, <http://arhiepiscopiaramnicului.ro/audio/audio-sfantul-nicodim-aghioritul-paza-celor-cinci-simturi>;

- *Filocalia I*, Sfântul Marcu Ascetul, *Despre legea duhovnicească*, în lectura lui Costas Mincu, <http://arhiepiscopiaramnicului.ro/audio/filocalia-i-sfantul-marcu-ascetul-despre-legea-duhovniceasca>;

- *Filocalia I*, Sfântul Nil Ascetul, *Cuvânt ascetic foarte trebuincios și folositor*, în lectura lui Costas Mincu, <http://arhiepiscopiaramnicului.ro/audio/filocalia-i-sfantul-nil-ascetul-cuvant-ascetic-foarte-trebuincios-si-folositor>;

- *Filocalia I*, Sfântul Antonie cel Mare, *Învățăături despre viața morală a oamenilor și despre buna purtare*, în lectura lui Costas Mincu, <http://arhiepiscopiaramnicului.ro/audio/filocalia-i-sfantul-antonie-cel-mare-invataaturi-despre-viata-morala-oamenilor-si-despre-buna>;

- *Filocalia I*, Sfântul Ioan Casian, *Despre cele opt gânduri ale răutății*, în lectura lui Costas Mincu, <http://arhiepiscopiaramnicului.ro/audio/filocalia-i-sfantul-ioan-casian-despre-cele-opt-ganduri-ale-rautatii>.

- *Filocalia I*, Evagrie Ponticul, în lectura lui Costas Mincu, <http://arhiepiscopiaramnicului.ro/audio/filocalia-i-evagrie-ponticul>.

Alături de acestea, inedit pentru fiii duhovnicești ai Arhiepiscopiei Râmnicului, Concertul de colinde „Colindăm, Doamne, colind” a fost prezentat online în anul 2020, pe site-ul Arhiepiscopiei Râmnicului și la televiziunile VTV și Antena 3 Vâlcea.

Concertul a fost susținut de Corala *Sfântul Antim Ivireanul* a Catedralei Arhiepiscopale din Râmnicu-Vâlcea, aflată sub bagheta domnului Marian Cristi Stroe, Formația vocal-instrumentală a Arhiepiscopiei Râmnicului și Corul Seminarului Teologic „Sfântul Nicolae” din Râmnicu-Vâlcea, cu participarea sopranei Monica Valentina Scurtu, a domnilor Dorin Fărcaș (oboi), Vlad Răilean (vioară), Mihai Rotariu (percuție), Ciprian Niță (chitară), dirijor fiind Pr. Prof. Siluan Dumitru Scurtu.

Coronavirus | Consiliere, hrană caldă, alimente de bază, materiale sanitare și sprijin pentru persoanele vulnerabile în perioada pandemiei

Sprijin pentru familiile aflate în situații de risc social

Sectorul Social-Filantropic al Arhiepiscopiei Râmnicului și Protoieria Râmnicu Vâlcea au organizat vineri, 6 noiembrie, o amplă activitate social-filantropică, în mai multe parohii.

Astfel, au fost sprijinite familii cu copii din municipiul Râmnicu-Vâlcea și din comunitatea de rromi de la Colonie Nuci.

Beneficiarii au primit articole vestimentare, încălțăminte, jucării, precum și produse electrocasnice. O mamă care își crește singură cei 5 copii a primit o mașină de spălat, familia unui bărbat văduv care are grijă de cei 2 copii, a căror casă a fost afectată de un incendiu, a primit un frigider, iar o familie de etnie rromă, cu 10 copii, a primit un aragaz, precum și pachete cu obiecte de îmbrăcăminte, încălțăminte și jucării.

Pachete cu hrană au fost oferite mai multor familii din Călimănești

Cu sprijinul membrilor Consiliului Parohial și al Comitetului Parohial din Parohia Călimănești II, au fost organizate o serie de activități sociale prin care au fost oferite pachete cu hrană vârstnicilor, bolnavilor și copiilor ce provin din familiile defavorizate.

„S-a dorit ca prin această acțiune social-filantropică să aducem un strop de bucurie copiilor, bolnavilor și

batrânilor parohiei și să intensificăm actele de milostenie pentru persoanele și familiile aflate în situații de risc social”, a precizat părintele paroh Petre Iulian Lixandra.

Sprijin financiar pentru tratamentul unei tinere în vârstă de 14 ani, diagnosticată cu Epilepsie – Spectrul Dravet PCDH19

La inițiativa Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, miercuri, 25 noiembrie, Arhiepiscopia Râmnicului a acordat un sprijin financiar în cuantum de 12 648 lei, necesar pentru tratamentul unei tinere în vârstă de 14 ani, diagnosticată cu Epilepsie – Spectrul Dravet PCDH19 în curs de investigare, Miopie (H52.1), Megacolon (K59.3), Deficiență funcțională moderată.

„Familia tinerei a identificat în Texas, USA, un Centru de terapie cognitiv-comportamentală pentru copii cu „learning disorders”, terapie prin exerciții care se bazează pe neuroplasticitatea creierului. Centrul „Brain Sprints-Little Giant Steps” are din anul 1995 o activitate asiduă cu terapeuți antrenați, psihopedagogi, de la o Fundație creștină. Prin aceste terapii copiii reușesc pas cu pas să învețe, dobândesc atenție și abilitatea de a gândi și funcționa autonom. Astfel, prin implicarea Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, timp de un an de zile, mama va lucra zilnic acasă cu copila, cu ghidare externă”, a declarat doamna Viorica - Adriana Iancu, Consilier social.

Sprrijin pentru persoanele vulnerabile în contextul epidemiei COVID-19

100 de persoane vârstnice sau cu dizabilități, din localitatea Crețeni, județul Vâlcea, au primit pachete cu produse igienico-sanitare.

Acțiunea social-filantropică a fost derulată în cadrul proiectului „Sprrijin pentru persoanele vulnerabile în contextual epidemiei COVID-19”, proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Capital Uman.

Obiectivul acestui Proiect a constat în creșterea calității vieții și combaterea situațiilor de risc și excludere socială pentru 100 persoane vârstnice (vârsta minimă de 65 de ani) și persoane cu dizabilități (vârsta minimă de 16 ani), în contextul pandemiei COVID-19.

Darurile Sfântului Nicolae în Parohia Valea Babei

În Parohia Valea Babei din Protopopiatul Călimănești s-a desfășurat acțiunea social-filantropică „Darurile Sfântului Nicolae”.

Prin implicarea Consiliului Parohial și al Comitetului Parohial, au fost oferite pachete cu hrană caldă, produse alimentare de bază, dulciuri și fructe, mai multor copii și unor familii de bătrâni.

„Prin această acțiune dorim să urmăm exemplul Sfântului Ierarh Nicolae, încercând să fim și noi darnici, arătând dragoste și compasiune față de cei mai vulnerabili enoriași ai parohiei, amintindu-le că suntem alături de dânșii, mai ales în aceste vremuri de grea încercare”, a subliniat părintele Andrei Bahnă.

Daruri pentru copiii din parohiile Mihăești I, Fedeleşoiu și Cernișoara

În ziua de prăznuire a Sfântului Ierarh Nicolae, în parohiile Mihăești I, Fedeleşoiu și Cernișoara, într-un proiect desfășurat în colaborare cu Liga Femeilor Creștin Ortodoxe din Arhiepiscopia Râmnicului, 65 de copii din familii defavorizate au primit daruri.

„Darurile pe care le oferim arată iubirea față de semenii dar și recunoștința noastră față de Dumnezeu, pentru că oferim din ale noastre după ce ne-am făcut părtași darurilor împărtășite din belșug de către Preamilostivul Dumnezeu”, i-a încredințat părintele Constantin Ababe pe voluntarii care au sprijinit derularea acestui proiect filantropic.

Binele unește comunități!

Sectorul Social-Filantropic al Arhiepiscopiei Râmnicului în colaborare cu Asociația Sfânta Maria - Cristian au organizat vineri, 11 decembrie, o acțiune de întraajutorare a mai multor familii aflate

în dificultate.

Acțiunea social-filantropică a fost derulată cu prilejul sărbătorilor de iarnă, iar beneficiarii, copii proveniți din medii defavorizate, au primit pachete cu dulciuri, fructe, jucării și produse vestimentare. De asemenea, Asociația Sfânta Maria Cristian a mai oferit pachete consistente, pentru 40 de copii, din Comuna Malaia, județul Vâlcea în cadrul proiectului „Dăruiește, bucuria unui copil”.

Daruri pentru bătrânii de la Centrul de recuperare și reabilitare neuropsihică Măciuca și de la Centrul de îngrijire și asistență Lungești

Preoții din Protoieria Drăgășani au oferit daruri persoanelor vârstnice de la Centrul de recuperare și reabilitare neuropsihică Măciuca și de la Centrul de îngrijire și asistență Lungești.

Activitatea, coordonată de părintele protoiereu Daniel Bârneață, s-a desfășurat prin implicarea preoților și a voluntarilor din parohii.

„A fost un moment de bucurie pentru cei aflați în suferință, întrucât în contextul pandemiei actuale nu au mai putut beneficia de mângâierea și compasiunea celor apropiați. Prin această acțiune filantropică, Biserica a arătat că nimic nu poate sta în calea binelui, iar persoanele asistate au retrăit sentimentul de a fi în comuniune ce ceilalți”, a precizat părintele Daniel Bârneață, Protoiereu al Protoieriei Drăgășani.

Preoții din Protopopiatul Horezu au oferit daruri vârstnicilor de la centrele de îngrijire și asistență Bistrița

Miercuri, 16 decembrie, pe platoul din fața centrelor de îngrijire și asistență a persoanelor vârstnice Bistrița, părintele protoiereu Mihai Cârțan împreună cu preoți din Protoieria Horezu au oferit daruri celor 120 de beneficiari și personalului medical.

„Milostenia face parte din însăși situarea noastră pe calea către Împărăția lui Dumnezeu. Iubirea aproapei înseamnă comuniune de rugăciune, bună sfătuire, răbdare și compasiune, dar și jertfelnicie samaritană față de cei aflați în aspră suferință. În cadrul vizitei la cele două centre de îngrijire, au fost oferite cărți de rugăciuni, fructe, alimente și articole de îmbrăcăminte”, a precizat părintele protoiereu Mihai Cârțan.

Parohia Vlădești a oferit 30 de pachete cu hrană mai multor familii de bătrâni și persoane bolnave

În zilele premergătoare Sărbătorii Nașterii Domnului, Parohia Vlădești a oferit 30 de pachete cu hrană mai multor familii de bătrâni și persoane bolnave. Pachetele, alcătuite din alimente de bază, au fost distribuite de preoții Constantin Stănescu și Marius Moscalu împreună cu voluntarii din parohie.

Tinerii de la Asociația „Sfântul Valentin” și elevii Seminarului Teologic „Sfântul Nicolae” au oferit daruri copiilor ocrotiți de Fundația „Inimă pentru inimă”

Asociația Tinerilor Ortodocși „Sfântul Valentin” a Arhiepiscopiei Râmnicului și reprezentanții Consiliului Elevilor Seminarului Teologic „Sfântul

Nicolae" din municipiul Râmnicu-Vâlcea au organizat joi, 17 decembrie, o nouă acțiune social-filantropică pentru copiii de la casele de tip familial ale Fundației „Inimă pentru inimă” de la Ocele Mari.

Sprijin financiar, alimente și produse igienico-sanitare au fost oferite mai multe familii din satul Copăceni, comuna Racovița, din partea Protoieriei Călimănești

Vineri, 18 decembrie, părintele protoiereu Nicolae-Laurențiu Ceaușu a oferit mai multor familii din satul Copăceni, comuna Racovița, sprijin financiar, alimente și produse igienico-sanitare.

„Bunătatea nu poate fi doar mesajul colindelor ci condiția fiecăruia dintre noi. Prin sprijinirea acestor familii, redescoperim de fiecare dată nu doar sentimentele de mulțumire și de recunoștință pe care acestea le trăiesc ci, mai mult, faptul că bunătatea implică încrederea în om, implică deschiderea inimilor noastre. Aceasta trebuie manifestată față de toți, pentru că Dumnezeu arată bunătatea și la cei nerecunoscători și răi, cum ne spune Sfânta Evanghelie (Luca VI, 35)”, a subliniat părintele protoiereu Nicolae Laurențiu Ceaușu.

Daruri pentru beneficiarii Centrului de recuperare și reabilitare neuropsihiatrică Băbeni 1

110 persoane care se află în Centrul de recuperare și reabilitare neuropsihiatrică Băbeni 1 au primit daruri din partea preoților din Protopopiatul Râmnicu-Vâlcea.

„Bunătatea este darul lui Dumnezeu revărsat prin Duhul Sfânt asupra omului. Darul acesta trebuie prețuit cum se cuvine, îmbogățit, cultivat, desăvârșit, în așa fel încât să devină cu adevărat virtute, integrată firesc ființei, podoabă a personalității creștinului și roadă a lucrării Duhului Sfânt (Galateni 5, 22). Bunătatea omului, împărtășire din bunătatea lui Dumnezeu, rodește minunat în lume în zilele acestea când sufletele noastre lucrează înmulțirea binelui în lume, la care e chemat omul”, a subliniat părintele protoiereu Ioan-Silviu Cârstea-Ancuța.

Acțiune social – filantropică în Protopopiatul Călimănești

Protopopiatul Călimănești a organizat ample acțiuni social – filantropice, în data de 21 decembrie, la Centrul pentru copilul cu dizabilități, la Serviciul de tip familial pentru deprinderi de viață și integrare socioprofesională a tinerilor din sistemul de protecție și la Centrul Maternal Troianu din municipiul Râmnicu-Vâlcea.

30 de copii au primit daruri în ajunul Praznicului Nașterii Domnului la Muereasca de Sus

În ajunul Praznicului Nașterii Domnului, la Biserica „Sfânta Cuvioasă Parascheva” din Muereasca de Sus, 30 de copii au primit daruri: haine, jucării și încălțăminte.

„Filantropia, milostenia creștină nu se oprește doar la a dăruii săracilor și bolnavilor cele de trebuință după trup. Ea este mereu însoțită de actul de catehizare, este purtătoarea mesajului Domnului nostru Iisus Hristos și are ca finalitate nu trupul, ci mântuirea sufletului celui pe care îl ajutăm”, a subliniat părintele Nicolae Brăneanu.

„Dar din roadele Darului”, proiect social la Parohia Vlădești-Țânțulești

La Parohia Vlădești-Țânțulești, proiectul social „Dar din roadele Darului”, inițiat în urmă cu trei ani, a continuat și în anul 2020.

Darurile, alimente și produse de igienă și dezinfecție, au fost oferite vârstnicilor și familiilor cu mulți copii, ale căror sărbători erau umbrite de greutatea generată de criza sanitară prezentă. Părintele Ciprian Sârbu a oferit, de asemenea, icoane, cărți de rugăciune, dulciuri și hăinuțe mai multor copii din parohie.

„Marele câștig pentru cei astfel cercetați a fost întărirea nădejzii în mila lui Dumnezeu, cea lucrătoare și prin oameni”, a precizat părintele Ciprian la încheierea proiectului social.

Ațiunea social - filantropică „Bucurie de Crăciun”

Sectorul social-filantropic al Arhiepiscopiei Râmnicului a oferit pachete cu alimente, jucării,

fructe și dulciuri persoanelor vulnerabile aflate în evidență.

Daruri oferite de Parohia Călimănești II

Parohia Călimănești II a oferit daruri copiilor din familii defavorizate și vârstnicilor: alimente, fructe, dulciuri și articole de vestimentație și încălțăminte.

„Sufletul bun lucrează înmulțirea binelui în lume, la care e chemat omul. Întâlnim în familiile pe care le vizităm în această perioadă chipuri ale bunătății, smerite și sincere, pentru că omul bun nu dă drumul cuvintelor de ocară, nu-i vorbește de rău pe ceilalți, nu face nedreptate și este mereu atent la bucuria celorlalți”, a precizat părintele Petre Iulian Lixandra.

Asociația Liga Femeilor Creștin Ortodoxe, solidară cu persoanele vulnerabile, izolate și singure

„O bucurie într-o cutie!” – nou proiect social al Ligii Femeilor Creștin Ortodoxe din Arhiepiscopia Râmnicului

„O bucurie într-o cutie!” a fost proiectul pe care l-au desfășurat membrele Ligii Femeilor Creștin Ortodoxe din Arhiepiscopia Râmnicului.

Cu o implicare de excepție, fiecare doamnă a pregătit o cutie sau mai multe, în care a așezat pe lângă dulciuri și alte surprize, pentru cei 120 copii care au primit daruri din partea membrele Ligii Femeilor Creștin Ortodoxe din Arhiepiscopia Râmnicului, încredințate fiind că atunci când primești și se umplu mâinile, în timp ce atunci când dăruiești și se umple sufletul.

„De sărbători nu sunteți singuri!”

În cadrul proiectului „De sărbători nu sunteți singuri!”, membrele Ligii Femeilor Creștin Ortodoxe din Arhiepiscopia Râmnicului au oferit peste 160 pachete cu alimente și 200 pachete cu dulciuri unor familii aflate în evidența asociației.

„Bucuria de pe chipurile celor care au primit daruri nu poate fi exprimată în cuvinte. Prin implicarea membrilor asociației noastre, anul acesta, oricine a solicitat sprijin a primit un mic ajutor. Ne propunem să continuăm activitatea noastră pe ogorul binelui, pentru a nu rămâne indiferenți la suferințele semenilor”, a precizat doamna Delia Zamfirescu.

Misiune în comunitățile de rromi

1900 de persoane de etnie rromă au beneficiat de asistență din partea Arhiepiscopiei Râmnicului, pe parcursul anului 2020, prin intermediul a șapte programe educaționale și sociale.

Dintre cei 1900 de beneficiari ai programelor, 100 de copii au primit ghiozdane și rechizite școlare (în cuantum de 5000 lei), iar altor 100 le-au fost oferite ghete noi (în valoare de 5000 lei).

De asemenea, 500 de persoane au beneficiat de pelerinaje sociale și 1200 de persoane au primit articole de îmbrăcăminte și produse alimentare.

Pe lângă persoanele care au făcut parte din programele prezentate mai sus, Arhiepiscopia a acordat ajutoare financiare unui număr de 2000 de persoane de etnie rromă, în valoare totală de 104.500 lei.

ACAD. IOAN AUREL POP, PREȘEDINTELE
ACADEMIEI ROMÂNE

Biserica și unitatea politică a românilor

„Românii au considerat inițial ecclesia (biserica) nu ca pe o formă (clădire), ci au privit-o drept fond de viață, anume adunarea credincioșilor. Locul de închinăciune, prin modestia lui – bisericile mici de lemn – arată tocmai acest lucru; nu era nevoie ca tot satul să încapă în clădirea bisericii, ci în sufletul bisericii, al comuniunii cu Dumnezeu. În plus, a te înfățișa în picioare, cu smerenie, înaintea Domnului, pentru ca rugăciunea să fie primită, intra în firea lucrurilor. Ierarhia, ca formă de organizare și de ordine a lumii, a rânduit viața și Biserica noastră, iar episcopul sau vlădica a fost deopotrivă conducător religios și lumesc/politic. Statul a ocrotit întotdeauna Biserica, iar aceasta a susținut statul, începând cu ceremonia ungerii domnilor și sfârșind cu legitimarea ideii de suveranitate (autocrație). Pictura bisericească, dincolo de rolul estetic, a avut unul mai profund, dogmatic și liturgic, înfățișând înaintea ochilor credincioșilor Cartea Sfântă. Din acest punct de vedere, Mănăstirea Voroneț a fost și este adevărata Capelă Sixtină a românilor. De altminteri, anonimii meșteri zugrăvi de la Voroneț au lucrat concomitent cu Michelangelo și elevii săi de la Roma.

Exprimăm o realitate evidentă când spunem că glasul Bisericii a răsunat și răsună mereu la noi în Cetate, adică pe pământul României. Cum s-a văzut, Biserica a fost în fruntea românilor în toate marile momente ale luptei de emancipare națională și ale construirii statului național român, de la *Supplex Libellus Valachorum* (secolul al XVIII-lea), trecând prin 1848-1849 și prin Memorandum (1892-1894) și ajungând până la Marea Adunare Națională de la Alba Iulia, de la 1 Decembrie 1918. Gândind acum la unitatea românească de-a lungul timpului, nu ne-o putem explica fără aportul credinței și al Bisericii.

Extras din Revista *Martyria* 2020

COLEGIUL DE REDACȚIE

Președinte:

Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie
Arhiepiscopul Râmnicului

Vicepreședinte:

Pr. Dr. Mercurie Daniel Apostol
Vicar administrativ

Redactor-șef:

Pr. Constantin Olariu

Redactor:

Mircea-Ilie Stroe

Secretar de redacție:

Arhid. Silviu Marian Dumitrașcu

Tehnoredactare și grafică:

Editura *Praxis* a Arhiepiscopiei Râmnicului

E-mail:

editurapraxis@gmail.com

Adresă:

Arhiepiscopia Râmnicului
Str. Arhiepiscopiei, Nr. 1, Râmnicu-Vâlcea
Cod. 240178, O.P. 4, C.P. 419, Județul Vâlcea

Revista **PRAXIS** Anul V, Nr. 4

octombrie - decembrie 2020

ISSN: 2457-5577 ISSN-L: 2457-5577

Cuviosul Antonie Schimonahul, „*acel sfânt românesc al veacului al XVII –lea*”, cum l-a numit Nicolae Iorga, este cel pe care pronia lui Dumnezeu l-a rânduit să reînnoiască duhul cuvioșilor pustnici, care dintru început au ales lezerul ca loc sfânt de viețuire, cel care a trăit după pilda sihaștrilor de demult, deschizând drumul iubitorilor de liniște și rugăciune, cel ce ne-a lăsat prin pilda vieții sale un adevărat model de trăire creștină în lume și de asemenea cale spre desăvârșire în viața monahală.

Despre Sfântul Cuvios Antonie nu vorbesc prea mult izvoarele scrise ale istoriei, ci, în tăcere mai ales, peștera sfintelor sale nevoițe care depășesc firea trupului îmbătrânit prin curgerea timpului, mormântul său ascuns sub stânca prăbușită peste el prin îngăduința lui Dumnezeu, bisericuța cea mică a lezerului închinată Maicii Domnului, dar și mai mult, acum în vremurile de pe urmă, sfintele sale moaște pe care Dumnezeu ni le-a descoperit ca pe o comoară de mult preț în timpuri de sărăcie duhovnicească și greu încercate ale istoriei neamului nostru.